

Po Bazilikos skliautais

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų, Upytės Šv. Karolio Boromėjaus ir
Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapijų leidinys

Su Šv. Kalėdomis ir Naujaisiais 2014 Viešpaties metais!

Pamaldų laikas Kalėdų šventėse:

- Piemenėlių Mišios Krekenavos bazilikoje gruodžio 24 d. (antradienį) 21 val.
- Kalėdų ryto šv. Mišios ir Prakartėlės šventinimas gruodžio 25 d. (trečiadienį) bazilikoje 8 val., Upytėje – 10 val., Vadaktėliuose – 12 val.
- Antrąją Kalėdų dieną šv. Mišios bazilikoje 12 val.
- Šventosios Šeimos šventė gruodžio 29 d. (sekmadienį) Upytėje 10 val., Krekenavoje – 12 val.
- Gruodžio 31 d. (antradienį) padėkos šv. Mišios bazilikoje už praėjusius metus 23 val. Po šv. Mišių Naujųjų metų sutikimas bazilikos aikštėje ir „Tvirtelyje“.
- Sausio 1 d. (trečiadienį) Dievo Motinos iškilmė – pasaulinė maldų už taiką diena. Šv. Mišios Upytėje 10 val., bazilikoje – 12 val.
- Trijų karalių atlidai ir šventė Krekenavos bazilikoje sausio 5 d. (sekmadienį) 12 val.

Su džiaugsmu pranešame, kad Lietuvių Katalikų Religinės Šalpos fondo ir kitų rėmėjų dėka Krekenavos parapija nuo šiol turi internetinę svetainę. Joje apsilankę taip pat galite užsiprenumeruoti internetines naujienas. O savo pasiūlymus bei pastabas siųsti adresu info@krekenavobazilika.lt.

Kviečiame visus aktyviai lankytis!

www.krekenavobazilika.lt

„Ji pagimdė savo pirmgimį sūnų, suvystė jį vystyklais ir paguldė ēdžiose, nes jiems nebuvo vietos užeigoje.“ Lk 2, 6b – 7

Mielieji,

Švęsdami Kalėdas, švenčiame gimimą. Bet kas, kas gimsta šioje žemėje, gimsta konkrečiu laiku ir konkrečioje vietoje. Prieš daugiau kaip du tūkstančius metų Dievo Sūnaus, Jėzaus, gimimas buvo toksai, apie kurį ir skaitome evangelijose: Motina – Marija, gimimo vieta – Betliejus, dar konkrečiau – piemenų ola ir ēdžios, nes užeigoje nebuvo vietos. Geroji Kalėdų naujiena ir yra ta, kad Dievas tikrai tapo žmogumi, kad galėtų apsigyventi tarp mūsų. Tačiau lieka ta pati problema kaip ir Marijos ir Juozapo laikais, kad gali būti, jog Dievui nebus vietos. Šį kartą ne užeigoje, bet mūsų namuose, kiekvieno mūsų širdyje. Sulaukus šv. Kalėdų linkiu visiems kuo plačiau atverti savo namų ir širdžių duris, kad Dievo Žodis rastų namus kiekviename iš mūsų. Kalėdų stebuklo giliausia prasmė ir yra Dievo susitikimas su žmogumi. Susitikimas ne išorinis, ne formalus, ne paviršutiniškas, bet labai artimas, gilus ir perkeičiantis mūsų gyvenimą. Linkiu patirti šito tikro susitikimo su Dievu dovanojamą džiaugsmą ir dalintis tuo draugystės džiaugsmu vieni su kitais. Norėčiau, kad mūsų parapijų bendruomenėse gyventų Dievo Žodis, kad Jėzus būtų mūsų tikrasis vadovas ir gyvenimo centras, kad Šeimos metais naujai atrastume, jog kiekvienos šeimos pagrindas yra tikėjimas ir pasitikėjimas Dievu.

Su Kalėdų šventėmis artėjame prie Naujųjų metų, palydime senuosius, apmąstome ir įvertiname praėjusių metų siekius ir darbus. Mano žvilgsnis krypsta į mūsų parapijas. Pirmiausia norėčiau aptarti Vadaktėlių parapijos situaciją. Ne kas labai per šiuos metus pakito, bent jau išoriškai, tačiau galiu paliudyti, kad yra vidinių atsinaujinusio bendruomenės gyvenimo daigų. Šventėme Jono Nepomuko ir šv. Izabelės atlaidus, susirinko tikrai nemažai žmonių, kurie vienaip ar kitaip yra susieti su Vadaktėlių bažnyčia, ir jiems gera ir svarbu joje lankytis. Neseniai buvo susirinkusi parapijos aktyviausių žmonių grupė, trumpai aptarėme, kokia galėtų būti ateitis, kokie pokyčiai šiandien yra neišvengiami ir reikalingi. Tikiu, kad kol bus tokių aktyvių tikinčiųjų, kurie nori padėti man, jų klebonui, spręsti iškilusius klausimus, Vadaktėliuose nenustos šviesti Dievo artumo ir dvasinio gyvenimo viltis.

Praėjusieji metai dosnūs Upytės parapijos tikintiesiems. Rajono savivaldybės ir parapijos tikinčiųjų aukų dėka perdažyta bažnyčia, varpinė, suremontuota parapijos namų salė. Šv. Magdalenos atlaidai vasarą kaip niekad gausūs, o ir ta programa po šv. Mišių, atrodo, kad tampa neatskiriama šios šventės dalis. Tai, kas gražu išoriškai, turėtų būti gražu ir viduje. Žinoma, kad ne tik Upytės tikintieji, bet ir visi turime dar kur augti savo tikėjimo pažinime ir jo liudijime kitiems. Viliuosi, kad parapijos salėje atsiras vietos tikėjimą ugdantiems renginiams ir programoms, kad tai taps tikrais dvasiniais namais, atgaivos ir tikėjimo bendrystės vieta.

Krekenavos parapijoje bręstame. Yra nemaža išorinių pokyčių, bet jie ne tokie svarbūs kaip parapijos bendruomenės gyvenimo atsinaujinimas. Tikriausiai didžiausia šių metų dovana – jaunimo grupės „Žolynėlis“ susikūrimas. Juos matome, jų patarnavimą jaučiame ir, žinoma, džiaugiamės. Aš pats į „Žolynėlį“ žvelgiu truputį baimindamasis, nes norėčiau, kad ši grupelė pasipildytų naujais nariais, sustiprėtų tarpusavio ryšiais ir vienas su kitu, ir svarbiausia – su Jėzumi. Aš šiek tiek bijau, kad likusioji bendruomenės dalis, suaugusieji ir vyresnieji, gali per daug ir per greitai iš „Žolynėlio“ norėti ir aktyvumo, ir sąmoningumo, o tai nebūtų nei teisinga, nei išmintinga. Džiugu, kad šalia veikiančių maldos grupelių buriasi ir nauja Švento Rašto studijų grupė. Tai žmonės, kurie dar neturi konkrečios užduoties, bet jie renkasi pirmiausia svarbiausiam tikslui – pažinti žmogumi tapusį Dievą Dievo žodyje, pažinti, priimti, pamilti ir anksčiau ar vėliau paliudyti, kad Dievas tikrai yra su mumis, kad Jis veikia ne tik kaip istorijos personažas, bet yra ir mūsų šiandienio gyvenimo, šiandienės istorijos centrinis veikėjas.

Parapijos brendimą ir atsinaujinimą jaučiu lankydamasis Jūsų namuose ir šeimose. Ačiū, kad atveriate duris, kad pasakojate apie savo gyvenimą, kad išdrįstate paklausti ar prisipažinti tai, ko nežinote, tai, kame galbūt galima ir suklysti. Lankydamas Jus einu ne su „policininko“ misija, bet kaip tėvas, kaip ganytojas, kuriam svarbu pažinti savuosius ir pačiam tapti savu.

Prasidedantys naujieji metai bus ne „žaliojo arklio“, ne dar kokio žvėries, bet Viešpaties metai. Su Juo ir pas Jį keliausime, su Juo ir Jame veiksime, dėl Jo ir iš Jo malonės gyvensime. Kaip ir praeinančius metus, taip ir naujuosius, šitoje tikėjimo kelionėje mus lydi Dievo Motina Marija – tyli, kantri, dėmesinga, bet nenustojanti būti MALONIŲ VERSME. Versme, prie kurios skubame atsigaivinti ne tik mes vietiniai, bet ir, jau pastebėjome, susirenka maldininkai iš tolimiausių Lietuvos kampelių ir net toliau už Lietuvos. Ir toliau būkime tokia svetinga, jauki, laukianti, priimanti tikinčiųjų bendruomenė sekmadienio šv. Mišiose, parapijos salėje „Tvartelyje“, visur, kur įmanomas žmogaus susitikimas su žmogumi. Nes ir Dievas Jėzuje panorą tapti žmogumi, kad toks svarbus susitikimas galėtų įvykti.

Gražių ir prasmingų susitikimų Ateinančiuose!

Jūsų klebonas,
Kun. Gediminas

.....
: Gruodžio 22 d. (sekmadienį) mus pasieks Betliejaus taikos ugnis, kurią mums perduos Krekenavos :
: skautai. O po Sumos Šv. Mišių bazilikos šventoriuje parapijos jaunimo grupės „Žolynėlis“ iniciatyva :
: įžiebsime kalėdinę eglę.
:

Malda prie Taikos ugnies

Dieve,

Tu esi ugnies ir
taikos Dievas.

Tu esi Meilės ir Vilties Dievas.

Mūsų pasaulyje taip tamsu, taip nejauku ir šalta,
Taip nemiela ir taip dažnai pasiduodama nevilčiai.

Ateiname pas Tave, nešini šia maža liepsnele.

Taip kaip ji spindi šitame tamsiame laike,

Taip užkurk ir mūsų širdis,

Kad mummyse ir tarp mūsų taptų šilta ir šviesu.

Padaryk mus šios ugnies ir Tavo taikos pasiuntiniais.

Leisk mums kurti teisingumą ir vienybę,

Kad nebeliktų prievartos,

Kad tarp besikivirčijančių tautų ir religijų įsivyrautų sutarimas,

Kad tikėjimą ir gyvenimo džiaugsmą praradę vėl jį atrastų,

Kad mes visi žengtume nauju keliu,

Tavuoju keliu, šviesos ir taikos Dieve.

Nuspalvink paveikslėlius ir padėk berniukui apsispręsti, ką reiškia Kalėdos.
O ką Kalėdos reiškia Tau?

Pilgriminių kelionių, organizuojamų sesers Loretos, prasmė

Monika Jakimavičienė, Vilnius

„Visas krikščionio gyvenimas yra tartum ilga maldinga kelionė į Tėvo namus – Tėvo, kurio besąlyginę meilę kiekvienam žmogui, o ypač „sūnui palaidūnui“, kasdien vis giliau pažįstame. Tokia kelionė vyksta kiekvieno žmogaus sielos gelmėse, tikinčiųjų bendruomenėse, o per jas – ir visoje žmonijoje.“ (Popiežius Jonas Paulius II)

Maldinga kelionė – tai pasitraukimas nuo įprasto gyvenimo, padedantis įprasinti kasdieninius rūpesčius ir kreipiantis mintis prie dieviškų dalykų. Šiam tikslui pasiekti reikia įveikti įvairius sunkumus, kurie simbolizuoja dvasinio gyvenimo kelią.

Sesuo Loreta tai gerai suvokdama, jau daugelį metų organizuoja ir skatina tokias keliones, nes yra daug žmonių, besidominčių dvasiniu atsinaujinimu ir jiems reikia ne tik organizacinės, bet ir dvasinės pagalbos, kurią atranda ir išgrynina piligriminėse kelionėse.

Mano patirtis piligriminėse kelionėse – gaunu galimybę išpažinti ir liudyti tikėjimą, pagilinti dvasinį gyvenimą, labiau atsigręžti į Dievą, susipažinti su ypatingomis Dievo malonės pasireiškimo vietomis.

XXI amžiuje tikrai ne visi piligrimai šventai tiki savo kelionės tikslo antgamtine galia. Tačiau kartais nutinka, kad žmonės, atsitiktinai patekę į pilgriminę kelionę, grįžta paveikti jos dvasios ir net atsiverčia į tikėjimą.

Pilgriminėje kelionėje dalijiesi gyvenimo patirtimi, dvasiniais potyriais, o dalydamasis – pats dvasiškai augi. Taigi pilgrimmystė, dar vienas keliavimo būdas – sveikata sielai ir kūnui, nes tai yra kelionė, kurioje gali pasitikrinti savo fizinio ir dvasinio sugedimo laipsnį.

Dievo ženklais tampa ir kelyje pamatyti gamtos reiškiniai, pavyzdžiui, saulėlydis, kalnai, tyła, kurią labai retai girdime ir matome kasdienybėje – tai būdas pabėgti nuo šiuolaikinį žmogų veikiančio kasdienio triukšmo, permąstyti savo gyvenimą.

Viena iš pilgriminės kelionės bruožų – bendruomeniškumas. Ir tik bendrystėje su

žmonėmis, kurie, kaip ir tu, ieško dvasinio turto, pamatai, kad ir kiti turi didelę širdį ir dalija ją su meile, suvoki, jog tau dar tiek daug reikia išmokti. Tik nuoširdumas, meilė ir malda į vieną tikslą mus suvienyti gali – kelionėse aiškina sesuo Loreta.

Pilgrimmystė turi ir simbolinę reikšmę. Tai kelionė ne tik į išoriškai apčiuopiamą vietą, bet taip pat kelionė į save, savo vidaus erdves, išsilaisvinimo ir apšvalymo kelias. Pilgriminėse kelionėse surandame save, ką per nuolatinį skubėjimą kasdienybėje prarandame. Juk pilgrimmystė – tai ėjimas į save, su savimi, savęs ir pasaulio pažinimas.

Su s. Loreta dažniausiai lankomos pilgrimmystės vietos: Jeruzalė, Betliejus, pranašų ar šventųjų gyvenimo vietos, Švč. Mergelės Marijos apsireiškimo vietos – Lurdas, Fatima, Medjugorje ir kt. Viena iš pilgrimų lankomiausių vietų Europoje – šv. Jokūbo kapas Santjago de Komposteloje.

Lietuvoje pilgriminės kelionės dešimtimis kartų eita, važiuota, lankyta – tai Kryžių kalnas, Krekenava, Šiluva, Trakai, Pažaislio vienuolynas, Žemaičių Kalvarija, Pivašiūnai...

DĖKOJAME

UŽ KREKENAVOS PARAPIJOS ŪKINIO PASTATO TVARKYMO DARBUS

**Eugenijui Adamkevičiui, Vytautui Adamkevičiui, Vincui Šatui,
Broniui Perevičiui, Algirdui Pogūžinskiui, Jonui Samuoliui,
Kazimierui Vaičiui, Gediminui Kaspriūnui
ir Krekenavos seniūnijos pagalbininkams.**

*Parapijiečių vardu
Klebonas Gediminas Jankūnas*

„Lino žiedas“

Pradedame pažinti su Panevėžio rajono gyventojų bendruomenės „Upytės žemė“ rengiamo poezijos konkurso „Lino žiedas“ dalyviais. Džiaugiamės Jūsų aktyvumu!

MARIJA VEPŠTIENĖ-BLAŽIENĖ

Esu pokario metų vaikas. 1965 m. baigiau Panevėžio antrąją vidurinę mokyklą (dabar V. Žemkalnio gimnazija). Čia mes, jaunieji literatai, vadovaujami šviesios atminties mokytojo Jono Dičiaus, ir žengėme pirmuosius žingsnius į kūrybos pasaulį.

1970 m. baigiau Vilnius universitetą. Tapau žurnaliste ir ja dirbau daugiau kaip 30 metų savajame mieste, tuometinės „Panevėžio tiesos“ vėliau „Panevėžio balso“ redakcijoje.

O eilėraščiai? Jų gimdavo ir anksčiau, ir gimsta dabar. Esu išleidusi knygėlę „Tavo vardas lietus“. Tai didelė atgaiva mano sielai... Turiu planų ir prozai.

Už mylių balta bažnytėlė

Marcele, draugužė tu mano!
Nebemūkia karvutė
žalių viksvų dirvonuos.
Marcele, kas čia per monai,
nebėra tvarto ir pirkios?..
išvažiuosiu pravirkęs,
nei tavęs, nei gyvenimo tavo
nebesuradęs
netoli Pabradės.

Tik ežeras tyli,
ir pirties nebėra
ir tvora
jau sukrypo, suvargo.

Grįžti žmogus sužvarbęs
be tavo „jak žycie“, Marcelė...

O ar žinai, Domicelės
taip pat neradau.
Kaimynės sakė:
karas - kaip maras,
ta kolektyvizacija,
po to - melioracija,
po to - vaikai vanagai
ūkį sugriovė.
Va, ir nēr senovės...

Domicelė kaip celėj
kambarėlio bute
Antakalny gyvena

ir krosnies pati nekūrena.
Tik senas varnas
ten pro eglės šakas
sako, vis kranksi: kas?

Kas nutiko
tau Domicelė?
Ko poteriauji
kaip vienuolė
toj celėj?
Juk tava bažnytėlė - už mylių.
Balta ir apsnigta.
O Antakalnis ne tavo vieta...

VINCAS STEPONAVIČIUS

Benamio godos

Vėl žiema. Aplinkui balta -
Kur prisiglausti, kur pasidėt...
Rūbelis menkas, man labai
šalta...
Ir vėl per naktį reikės kentėt...

Pilvas vis burzgia - jis maisto
prašo,
Bet nieko duoti jam negaliu.
O kad šuo būčiau, kaip spauda
rašo -
Kvapnus ir sotus lovoj guliu...

Argi aš kaltas, jei šitaip lemta,
Kad aš užgimęs esu žmogum?
Lyja ar šalta, laukuose balta,
Aš vis dangstausi aukštu
dangum...

O pagailėkit nors kaip to šunio -
Nebevarykit lauk iš namų...
O gal man imti ir nusikalsti? -
Kalėjime būtų sotu ir šilta,
ramu...

Žmogus

Žmogus kaip saulė šviečia ir šildo,
Papuošia Žemę žiedais
Žmogus ir saulė labai panašūs -
Jie tiktai skirias vardais...

Žmogų ir saulę uždengia debesys -
Daros pasauly tamsu...
O kai jie nuslenka, ašarom nulyja -
Vėl daug suspindi varšų...

Žmogus privalo būt žmogui saule,
Nesusivystyt rūku.
O jeigu saulė šviesti negali -
Te pūgoj spindi žiburėliu jaukiu...

Verčiant knygos puslapius „Mokytojos išpažintis“

Saulutė Genovaitė Markauskaitė

Štai šiandien į rankas imu antrąją Jūsų knygą ir vėl regiu nuotraukoje tą patį mielą, gerumu šviečiantį veidą. Vėl sugrįžtu į vaikystę, kur gerb. mokytojas Mykolas Antanaitis už savo lėšas pastatė Orelių pradinę mokyklą, kur mokė pirmąją raidę rašyti mokytoja Bronislava Varkulevičienė.

Knygos viršelis – švelniai žalšvas, simbolizuojantis pavasarį. Saulėtos vaikystės dienos, švelni žaluma, krinta rudens prirašyti lapai – branda; skamba arfos muzika, sklaidosi lapai, prirašyti ir nebetelpantys širdyje... Taip gimė knyga „Mokytojos išpažintis“.

Laimingi vaikai esame, kurie turėjome tokią mielą ir reiklį pirmąją Mokytoją. Kiek patyrėmė gėrio ir grožio pirmaisiais mokyklos metais, galbūt tiek esame laimingi eidami per gyvenimą. Nuoširdžiausias Ačiū už viską, ką suteikėte...

Autorės knygoje yra pastebėta viskas – kas gražu, trapu, miela. Gamtos grožis persipina su didele meile žmonėms. Gamtos grožis subtiliai supintas, išjaustas vidiniu išgyvenimu ir tyrais jausmais, siekiant tobulumo. Metų laikai ir gyvenimo tėkmė. Ruduo... „Bet lapai krito ir krito po kelis ir pavieniui, ir šio kritimo nesustabdysi. Kaip nesustabdysi obels žydėjimo pavasarį, kaip nepasuksi atgal upėje vandens...“

Buvo sunkus laikmetis. Žaviuosi mokytoja, kuri lyg Motina Teresė eina per gyvenimą su nepaprastai dideliu jautrumu mažiesiems, suaugusiems ar kitaip gyvenimo nuskriaustiems. Giliai apmąstydamą įvykius, imasi įvairių taktikos priemonių pagerinti tėvų ir vaikų santykius. Visa tai matyti jos straipsniuose: „Dievas yra...“, „Patyčios – mergaitė iš „vidurio kaimo“, „Kratos nedarysiu“, „Vakarinis pasivaikščiėjimas“, „Danutė – bijau nakties tamsos!“ ir kt. Juose plačiai atsispindi

mokytojos vidinės savybės: jautrumas, išvalgumas, sumanumas ir karžygiška drąsa. Šios temos yra aktualios šiandien, bus aktualios ir ateinančioms kartoms.

Mokytojos neaplenkė ir pats nuostabiausias gyvenimo jausmas – meilė. Sutinkame trokštamą asmenį ir vėl jį prarandame, bet širdyje, jei aplankė tikroji meilė, ji visam gyvenimui perkeičia žmogų gerąja prasme. Reikia suprasti, kad gyvename ne Rojuje, o esame ištremti Rojaus vaikai žemėje. Čia

daug kančios! Žemėje nebūsi visą laiką laimingas, bet jei meilės jausmą turėsi širdyje, gyvenimas atrodys puikus. Mylėkime save ir lai mus lydi kitų meilė. Mokytojos straipsnyje „Atleisk“ – viskas pasakyta.

Autorės neaplenkia ir nusivylimai, bet pabaigoje vis vien visur rusena Viltis. Visose situacijose verčia mąstyti, ką turi padaryti, kaip turi pasielgti, kad išliktum „švaria sąžine“.

Nors metai ir lenkia Mokytojos pečius, bet žaviuosi skaidria jos energija, blaiviu mąstymu, jos pavyzdžiu niekada nepalūžti, neprarasti vilties, mylėti, džiaugtis gyvenimu, koks jis bebūtų – sunkus ar džiaugsmingas. Visa tai, apie ką rašė Mokytoja, yra tikra.

O tai ne visur šiandieną beatrasime. Skaitydami knygą „Mokytojos išpažintis“ ir ankstesnę „Gyvenimas kaip malda“ kai kur nusišypsosite, kai kur paverksite, kai ką prisiminsite, bet gėrio ir šviesos tikrai pasisemsite. Šią knygą linkėčiau paskaityti ir šiandieniniam pedagogui, kuris galėtų pasisemti patirties sprendžiant tėvų ir vaikų santykius.

Linkiu gerb. Mokytojai sveikatos ir kūrybos, o skaitytojams malonumo verčiant šios knygos puslapius.

*Menu Tave su meile
Ir ilgesiu gaudžiu
Praeitin sugrįžusią,
Atmintin įstrigusią.*

*Menu palinkusią
Prie mokyklos suolų
Vaikučių papurgalvių,
Pirštu baksnojančią
Į kiekvieną klaidą,
Kad ateity nesikartotume.*

*Menu žavią, malonią,
Su giedra šypsena,
Kas rytmetį į klasę,
Skambučiui nuskambėjus,
Skubėdama atbėgi...*

Šventovės aura

Bronislava Varkulevičienė

„Ateikite pas Mane visi, kurie vargstate ir esate prislėgti, Aš jus atgaivinsiu!” Mt 11, 28

Taip. Tačiau pirma reikia pakalbėti apie aurą, kad kiekvienas suprastų, kas tai yra ir kaip ji veikia. Įėjęs į bažnyčią, esančią vietovėje, turinčioje tam tikrą aplinkos spinduliuojamą aurą, pasijunti lyg pakylėtas į dieviškąją aplinką. Junti Dievo globiamą aplinkos kodą, žmogaus charakterio geruosius bruožus. Junti aplinkos Dieviškąją skraistę, apgobusią žmogų, gyvenantį ar besilankantį toje aplinkoje. Šeimos ar giminės aura neatsiejama nuo žmogaus sielos užduočių šiame gyvenime. O tų užduočių gali būti įvairių įvairiausių. Todėl žmogui yra duota tam tikra užduotis – išmokti gyventi su kitomis sielomis. Nes pati siela pasirenka kūną, vietą ir laiką kada ir kur jai gimti. Kokių savybių ir patirties jai labiausiai trūksta. Dievo Apvaizda viską numato. Todėl vieni gimstame, kad pratęstume giminės liniją. Kiti – kad šioje giminėje atsirastų talentingų žmonių – vaikų. Matome, kad yra giminių, kurios klesti ir labai plečiasi, o kitos nyksta, išmiršta. Yra šeimų, kurių sielos įgaudamos patirties ir pranašumo prieš kitus, tampa net piktybinėmis. Daugelis net pamiršta, kad šioje žemėje mes esame tik sielos su materialiniu laikinu kūnu. Prisiriša prie materialinių vertybių užmiršdami savo sielas. Toks žmogaus gyvenimas kartais priveda prie to, jog būdami turtingi negali susilaukti palikuonių. Kartais tokiose šeimose net smurtaujama prieš silpnesnius.

Ne man šiuos mokslinius tyrinėjimus užrašinėti. Aš tik noriu priminti žmonėms, kaip jie jautėsi apsilankę mūsų šventovėje 2013 m. spalio 13 dieną atvykę į mano knygos „Mokytojos išpažintis“ pristatymą. Daugelis jų, mano mokiniai

ar buvę bendradarbiai, apsilankę mūsų bazilikoje pirmąsyk. Iš klausė Sumos Šv. Mišias. Po dienos kitos susijaudinę skambino man su nuostaba ir žavesiu pasakodami, kaip jie pasijuto ir jautėsi įžengę į baziliką.

„Peržengę bazilikos slenkstį pasijutome lyg danguj besą. Melsvi skliautai aidu atsišaukė vargonų gaudesy kiekvieno mūsų širdy“ – prisimena muzikalioji Gitana. „Dieviškoji palaima pakylėjo iki melsvųjų skliautų aukštybėse. Meldėmės, o siela mūsų mus vedžiojo dangiškaisiais keliais. Įgavome tvirtybės ir dvasinės bendrystės. Sužavėti klebono Gedimino nuoširdumu, bendravimu sakant pamokslą, kai bendraujama akis akin su tavimi. O pasibaigus pamaldoms dar netgi rankos paspaudimu pajutome nuoširdžiausią šiltą padėką, kad dalyvavome Šv. Mišių aukoje, kai, atrodo, mes turėjome dėkoti už šį dvasinį peną, kurį išsinešėme iš šios šventovės ir esame atgaivinti ne dienai ir ne vienai.“

2013 metų lapkričio mėnesio Krekenavos ir Upytės parapijų pajamos

Rinkliavos	Krekenavos, Lt	Upytės, Lt	Vadaktėlių, Lt
Visų Šventųjų rinkliava (11-01)	655,-	-	394,-
Sekmadienio rinkliava (11-03)	351,-	836,-	-
Sekmadienio rinkliava (11-10)	456,-	142,-	-
Atlaidų rinkliava (11-15)	840,-	-	-
Sekmadienio rinkliava (11-17)	316,-	210,-	-
Sekmadienio rinkliava (11-24)	601,-	361,-	-

Informacija piligrimams. Dėl apsilankymų bazilikoje prašome susitarti iš anksto paskambinus į klebonijos raštinę.

Marijos Legiono susirinkimai Krekenavoje vyksta kiekvieną šeštadienį po 12 val. šv. Mišių parapijos salėje. Kviečiame dalyvauti.

Švč. Sakramento adoracija pirmąjį mėn. ketvirtadienį nuo 18.30 val. iki 20.30 val., taip pat pirmąjį mėn. sekmadienį ir 15 mėn. dieną - tarp Votyvų ir Sumos.

Klebonijos raštinėje darbo dienomis galima įsigyti bazilikos suvenyrų ir devocionalijų, o sekmadieniais ir švenčių metu - bazilikos gale.

2013 metų lapkričio mėnesį susituokusieji:

Ziedūnė Aleknaitė ir Juozas Girinas

Sveikiname!

2013 metų lapkričio mėnesį iškeliavusieji į amžinybę:

Krekenavos parapijoje:

Vanda Tamošiūnienė, 85 m.
Mykolas Algimantas Masiliūnas, 79 m.
Aleksas Račinskas, 54 m.
Ona Čiurienė, 81 m.
Stasė Belazarienė, 82 m.

Prisiminkime Jūs maldose.

Pamaldų laikas:

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų bazilikoje:

Sekmadieniais ir atlydų dienomis: 10:00, 12:00
Šiokiadieniais: 18:00

Upytės Šv. Karolio Boromėjaus bažnyčioje:

Sekmadieniais: 10:00

Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko bažnyčioje:

Gruodžio 25 d. 12 val.

Krekenavos slaugos ligoninėje:

Pirmą mėn. penktadienį: 16:00

Rodų koplyčioje:

Paskutinį mėn. sekmadienį: 14:00

Žibartonių koplyčioje:

II mėn. sekmadienį: 14:00

Dėl šv. Mišių užsakymo koplyčiose kreiptis į kan. P. Budriūną

Trumpa parapijų informacija:

Klebonas kun. dr. Gediminas Jankūnas
Altaristas kan. Petras Budriūnas

Klebonijos raštinė - Bažnyčios g. 18, Krekenava,
38306 Panevėžio r. sav.
Tel. +370 620 20989; (45) 59 32 58
el.paštas: krekenavosbazilika@gmail.com
sąsk. nr. LT457300010002378753
įm. kodas 191260418

Klebonijos raštinės darbo valandos:

I-VI nuo 9:30 iki 13 val. Kitu metu kreiptis prieš ar po šv. Mišių bazilikoje arba skambinti telefonu.

Caritas ir pastoracinės tarybos vicepirmininkė - Akvelina Pogužinskienė,
tel. (45) 593 282

Gyvojo Rožinio būrelis - Gema Plėštytė,
tel. +370 605 81765 (naujas)

Dėl religinių spaudinių, žvakių ir kt. devocionalijų įsigijimo kreiptis į
Ireną Teresę Kvedienę, tel. +370 615 89171

Už procesijų organizavimą atsakinga
sesuo Loreta, tel. +370 640 56551

Krekenavos vargonininkė - Virginija
Kavaliauskienė, tel. +370 612 02315

Krekenavos zakristijonas - Gediminas
Kaspariūnas, tel. +370 688 91390

Krekenavos M. Antanaičio gimnazijos Aušrinės draugovės „Skautų“ vadovė - mokytoja
Ilona Dauderienė, tel. + 370 616 05313.

Krekenavos katechetė - Svajonė
Lapiniauskienė, tel. +370 615 53708

Marijos Legionas - Aldona Juozapaitienė,
tel. +370 616 05378

Upytės zakristijonas - Juozas Jakubonis,
tel. (45) 555 537

Upytės Gyvojo Rožinio būrelis ir Caritas -
Janina Bagdanskienė, tel. (45) 555 639

Upytės vargonininkė - Pranutė Adomaitienė,
tel. (45) 570 616

Vadaktėlių bažnyčios prižiūrėtoja -
Stasė Radzevičiūtė, tel. +370 617 33780

Laikraštėlių leidžia redakcinė kolegija už parapijiečių aukas. Paremti leidinį galite mesdami aukas į tam skirtą dėžutę bazilikos gale, arba perduodami klebonui. Praėjusį mėnesį suaukota 270 Lt., išleista - 186 Lt. Kitą numerį numatoma išleisti iki sausio 15 d.

Laikraštėlio el. pašto adresas: bazilikoslaikrasciui@gmail.com, laukiame Jūsų straipsnių!

Dėkojame už Jūsų paramą!